

Sygn. akt IX W 2155/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. sprawy

1. **E. G. (1)**

córki M. i R. z domu P.

ur. (...) w A.

2. **K. W. (1)**

syna M. i W. z domu J.

ur. (...) w K.

3. **M. G. (1)**

syna S. i I. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionych o to, że:

w okresie od 17 kwietnia 2015 r., godz. 21⁰⁰ do 18 kwietnia 2015 r., godz. 02⁰⁰

w O. przy ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu zakłócili spokój i spoczynek nocny K. J. (1) i K. K. (1) poprzez głośne odtwarzanie muzyki, głośne rozmowy i krzyki

- tj. za wykroczenie z art. 51 § 2 kw

4. **J. S.**

syna A. i W. z domu G.

ur. (...) w O.

5. **M. C. (1)**

córki J. i M. z domu M.

ur. (...) w B.

obwinionych o to, że:

w okresie od 17 kwietnia 2015 r., godz. 21⁰⁰ do 18 kwietnia 2015 r., godz. 02⁰⁰

w O. przy ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu zakłócili spokój i spoczynek nocny K. J. (1) i K. K. (1) poprzez głośne odtwarzanie muzyki, głośne rozmowy i krzyki. Ponadto w tym samym miejscu w dniu 18 kwietnia 2015 r., ok. godz. 01⁵⁰ będąc legitymowani przez umundurowanych funkcjonariuszy Policji wbrew obowiązkowi odmówili udzielenia informacji co do swoich danych osobowych

- tj. za wykroczenia z art. 51 § 2 kw i art. 65 § 2 kw

ORZEKA:

I. obwinionych **E. G. (1), K. W. (1) i M. G. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to na podstawie art. **51 § 2 kw** skazuje ich na **kary po 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. obwinionych **J. S. i M. C. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów z art. 51 § 2 kw i art. 65 § 2 kw i za to na podstawie **art. 51 § 2 kw w zw. z art. 9 § 2 kw** skazuje ich na kary po 500,- (pięćset) złotych,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionych od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniona **E. G. (1)** mieszka w O.. Nie pracuje pozostaje na utrzymaniu męża. N utrzymaniu posiada (...)dziecko. Według oświadczenia nie była w przeszłości karana za wykroczenia.

Obwiniony **M. G. (1)** Mieszka w O.. Prowadzi (...)z której osiąga dochód około (...). Na utrzymaniu posiada żonę i dziecko. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany za wykroczenia.

Obwiniony **K. W. (1)** mieszka w O.. Pracuje zawodowo osiągając miesięczny dochód około (...). Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany za wykroczenia.

Obwiniona **M. C. (1)** mieszka w O.. Pracuje zawodowo i osiąga dochód około (...). Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Według oświadczenia w przeszłości była karana za wykroczenia.

Obwiniony **J. S.** mieszka w O.. W przeszłości pracował (...), obecnie nie pracuje nie posiada żadnych dochodów. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany za wykroczenia.

Pokrzywdzeni K. J. (1) i K. K. (1) mieszkają w O. w (...) budynku mieszkalnym przy ul. (...). Mieszkanie przez cienką ścianę działową graniczy z lokalem wynajmowanym przez obwinionych M. C. (1), J. M. oraz K. W. (1). Lokal obwinionych znajduje się w sąsiedniej klatce, jednak graniczą one przez ścianę. Pokrzywdzeni mają dziecko w wieku (...).

W dniu 17 kwietnia 2015 r., w godzinach wieczornych w mieszkaniu obwinionych rozpoczęło się spotkanie towarzyskie w którym oprócz mieszańców lokalu przy ul. (...) uczestniczyli również E. G. (1) oraz M. G. (1). Obwinieni w czasie spotkania spożywali alkohol, głośno rozmawiali, słuchali głośnej muzyki. Odgłosy spotkania słyszalne były w sąsiednich mieszkaniach. Około godz. 21-iej pokrzywdzona K. K. (1) zastukała w ścianę mieszkania i poprosiła i ściszenie muzyki i spokój. W odpowiedzi obwinieni włączyli jeszcze głośniej muzykę. Głośno rozmawiali używając przy tym słów wulgarnych, krzyczeli, stukali drzwiami. Pokrzywdzony K. J. (1) około godz. 1:30 zadzwonił na Policję z prośbą o interwencję. Policjanci około 01:50 przybyli do mieszkania pokrzywdzonych, w którym słyhać był odgłosy

spotkania towarzyskiego dochodzące z mieszkania zajmowanego przez obwinionych. Funkcjonariusze po wizycie u pokrzywdzonych udali się do wskazanego lokalu. Do mieszkania wpuściła ich kobieta i wprowadziła do kuchni, gdzie przy stole siedziała inna kobieta oraz mężczyzna. Policjanci poprosili osoby będące w mieszkaniu o podanie swoich danych osobowych. Kobieta siedząca przy stole wskazała, iż nazywa się E. G. (1). Natomiast mężczyzna oraz kobieta, która wpuściła Policjantów do mieszkania kategorycznie odmówili podania swoich danych personalnych, nawet po pouczeniu o konsekwencjach wynikających z treści art. 65 kw. Ponadto mężczyzna, którym okazał się obwiniony J. S. zaczął zachowywać się agresywnie i nerwowo. Kazał policjantom opuścić mieszkania używając przy tym słów wulgarnych. Kobieta, którą okazała się być obwiniona M. C. (1) udała się do pokoju po umowę najmu lokalu celem okazania Policjantom. W pokoju znajdowali się dwaj mężczyźni, którzy obudzili się w wyniku interwencji. Byli to obwinieni K. W. (1) i M. G. (1). Nie utrudniali przeprowadzania interwencji, zachowywali się spokojnie podobnie jak E. G. (1). Obwiniona M. C. (1) zaczęła szarpać się z funkcjonariuszami, nie stosowała się do ich poleceń i w dalszym ciągu odmawiała podania im swoich danych osobowych. Funkcjonariusze z uwagi na zachowanie obwinionej i jej partnera założyli M. C. kajdanki. W trakcie obezwładniania obwinionej funkcjonariuszy zaatakował jej partner - J. S.. Policjanci wezwali wsparcie w postaci dwóch załóg radiowozów. Jeden z patroli zabrał obwinionego J. S. do (...) (...). Zaś obwiniona M. C. została osadzona w (...). W trakcie interwencji funkcjonariuszom nie udało się ustalić danych obwinionej M. C. i obwinionego J. S. ani w wyniku rozpytania ani poprzez system policyjny ponieważ cały czas byli oni agresywni i nie wykonywali poleceń.

(dowód: notatka urzędowa k. 10-14, wyjaśnienia obwinionej E. G. k. 43, zeznania A. O.-D. k. 41, zeznania M. K. k. 99v., zeznania K. K. (1) k. 99v., zeznania K. J. (1) k. 99v.-100, zeznania D. T. (1) k. 100, zeznania D. W. k. 100)

Wobec powyższego E. G. (1), M. G. (1) i K. W. (1) zostali obwinieni o popełnienie wykroczenia z art. 51 § 2 kw, zaś J. S. i M. C. (1) zostali obwinieni o popełnienie wykroczeń z art. 51 § 2 kw i art. 65 § 2 kw.

W toku przeprowadzonego postępowania jedynie obwiniona E. G. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia nie złożyła jednak wyjaśnień w sprawie. Pozostali obwinieni K. W., J. S., M. G. i M. C. nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i odmówili składania wyjaśnień. Sprawa wszystkich obwinionych rozpoznawana była zaocznie gdyż obwinieni M. C., K. W. i J. S. nie stawili się na rozprawę będąc prawidłowo zawiadomionymi o jej terminie, zaś obwinieni E. G. i M. G. nie odebrali wezwań dwukrotnie awizowanych, przesłanych na wskazany przez nich w trybie art. 38 § 2 kpw, adres do korespondencji.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia wszystkich obwinionych, w których nie przyznali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów nie zasługują na wiarę i w przekonaniu Sadu stanowią wyłącznie przejaw linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane im czyny.

Pokrzywdzeni K. K. (1) i K. J. (1) konsekwentnie w toku całego postępowania opisywali i wskazywali jakie hałasy dobiegały z sąsiedniego mieszkania. Podkreślili zgodnie, że nie było to pierwsze spotkanie towarzyskie którego odgłosy docierały do nich i nie mogli spokojnie wypoczywać. Pokrzywdzeni zaznaczali, że słychać było głośne rozmowy, muzykę, ogólny gwar. W mieszkaniu przebywały (...)i (...). K. K. podkreśliła, że początkowo próbowała słownie zwrócić uwagę obwinionym na zbyt głośne zachowanie, zastukała w ścianę. Zachowanie obwinionych nie zmieniło się a wręcz przeciwnie zaczęli głośniej odtwarzać muzykę. Pokrzywdzeni zaznaczyli, że około 2 w nocy zawiadomili Policję, gdyż nie mogli spać. Budziło się także ich dziecko.

Fakt zakłócania spokoju i spoczynku nocnego jednoznacznie potwierdzili także inni sąsiedzi pokrzywdzonych M. K. oraz A. O.-D.. M. K. zeznała, że w dniu 17 kwietnia 2015 r. w mieszkaniu sąsiadującym z jej lokalem było bardzo głośno, słychać było odgłosy tzw. imprezy. Przyznała, że dość często w tym mieszkaniu odbywają się spotkania towarzyskie. Podkreśliła, że ma (...) dzieci i takie hałasy przeszkadzają w normalnym odpoczynku. A. O.-D. także potwierdziła, że w dniu 17.04.215 r. słychać było śmiechy i odgłosy spotkania towarzyskiego. Zaznaczyła, iż obudziły ją odgłosy interwencji policji i krzyki dochodzące z mieszkania obwinionych. Przede wszystkim krzyki kobiety.

Sąd w pełni podzielił zeznania wskazanych powyżej świadków ponieważ są jasne, pełne i spójne. Ponadto korespondują ze sobą oraz innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

W ocenie Sądu na podzielenie zasługują także zeznania funkcjonariuszy Policji D. T. oraz D. W., którzy przeprowadzali interwencję w mieszkaniu przy ul. (...). Policjanci podkreślili, iż najpierw udali się do mieszkania zgłaszających w którym rzeczywiście słyszalne były odgłosy spotkania towarzyskiego, głośne rozmowy, śmiechy, krzyki oraz muzyka. Słyszalne były zarówno głosy damskie i męskie. Policjanci wskazali iż do mieszkania wpuściła ich obwiniona M. C., która początkowo zachowywała się spokojnie, jednak pod wpływem swojego partnera obwinionego J. S. zaczęła się zachowywać agresywnie i konieczna była pomoc innych patroli. D. W. oraz D. T. zaznaczyli, że obie te osoby kategorycznie odmówiły podania swoich danych osobowych, nie mogli ich ustalić w toku całej interwencji. Pozostałe osoby podały swoje dane. Podkreślili, że od wszystkich osób znajdujących się w mieszkaniu była wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu.

Sąd uznał zeznania funkcjonariuszy Policji za wiarygodne i w całości dał im wiarę, ponieważ są spójne, jasne i pełne. Korespondują ze sobą oraz zeznaniami innych świadków zdarzenia. Ponadto znajdują potwierdzenie w treści obszernej notatki urzędowej sporządzonej przez D. T. bezpośrednio po przeprowadzeniu interwencji.

Wobec powyższego Sąd uznał obwinionych E. G. (1), K. W. (1) oraz M. G. (1) za winnych tego, że w okresie od 17 kwietnia 2015 r. godz. 21:00 do 18 kwietnia 2015 r. godz. 02:00 w O. przy ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu zakłócili spokój i spoczynek nocny K. J. (1) i K. K. (1) poprzez głośne odtwarzanie muzyki, głośne rozmowy i krzyki. Swoim zachowaniem wyczerpali oni znamiona wykroczenia z art. 51 § 2 kw. Natomiast obwinionych J. M. i M. C. (1) Sąd uznał za winnych tego, że w okresie od 17 kwietnia 2015 r. godz. 21:00 do 18 kwietnia 2015 r. godz. 02:00 w O. przy ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu zakłócili spokój i spoczynek nocny K. J. (1) i K. K. (1) poprzez głośne odtwarzanie muzyki, głośne rozmowy i krzyki. Ponadto w tym samym miejscu w dniu 18 kwietnia 2015 r. ok. godz. 01:50 będąc legitymowani przez umundurowanych funkcjonariuszy Policji wbrew obowiązkowi odmówili udzielenia informacji co do swoich danych osobowych. Swoim zachowaniem wyczerpali oni znamiona wykroczeń z art. 51 § 2 kw i art. 65 § 2 kw.

Do przypisania odpowiedzialności za czyn określony w art. 51 § 1 lub §2 kw niezbędne jest określenie pojęcia wybryku, który zakłóca spokój innym osobom. Nie ulega wątpliwości, że jest to krzyk, hałas, głośne słuchanie muzyki, oglądanie telewizji czy ogólnie głośne zachowanie. Czyn określony w art. 51 kw, którym sprawca zakłóca spokój czy porządek publiczny bądź spoczynek nocny rażąco odbiega od przyjętych w danych okolicznościach obowiązujących norm zachowania. Zachowanie sprawcy pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Zatem zachowanie obwinionych polegające na bardzo głośnym słuchaniu muzyki, głośnych rozmowach w godzinach nocnych z całą pewnością było sprzeczne z obowiązującymi zasadami współżycia społecznego i wywołało uczucie gniewu u pokrzywdzonych oraz zakłóciło ich spokój i spoczynek nocny, tym bardziej, że miało miejsce już w godzinach wieczornych od około 21-ej i nocnych przeznaczonych na odpoczynek. Pokrzywdzeni mają małe dziecko, które nie mogło spokojnie odpoczywać.

Do przypisania odpowiedzialności za czyn określony w art. 51 kw niezbędne jest zaistnienie skutku w postaci zakłócenia spokoju. Skutek ten niewątpliwie nastąpił ponieważ obwinieni słuchali muzyki tak głośno i tak głośno rozmawiali w trakcie spotkania towarzyskiego, że było to słyszalne zarówno na klatce schodowej, jak i w mieszkaniu pokrzywdzonych znajdującym się w sąsiedniej klatce co jednoznacznie zostało potwierdzone przez funkcjonariuszy. Należy podkreślić, że zwyczajowo przyjęte jest iż cisza nocna obowiązuje w godz. 22:00-06:00 i jest to czas przeznaczony na spokojny odpoczynek. Zakłócenie ciszy nocnej nie jest związane z uniemożliwieniem osobie pokrzywdzonej jedynie spokojnego snu bowiem odpoczynek nie musi przejawiać się w formie snu może być to również czytanie książek, czy rozmowa przez telefon, a nawet oglądanie telewizji.

Sąd miał na uwadze okoliczność, iż mieszkanie w budynkach wielorodzinnych zawsze związane jest z odgłosami dochodzącymi z innych mieszkań. Jednak są to odgłosy normalnego użytkowania mieszkania. Niewątpliwie bardzo głośnego słuchania radia, głośnych rozmów i krzyków nie można zaliczyć do odgłosów normalnego mieszkania. Tym bardziej, że odgłosy te trwały nawet po godz. 22-ej, czyli porze przeznaczonej na odpoczynek. Obwinieni nie zmienili

swojego postępowania nawet po tym gdy pokrzywdzona zastukała w ścianę aby zwrócić im uwagę na zbyt głośne zachowanie. Zachowanie obwinionych zasługuje na szczególne potępienie z uwagi na okoliczność, iż znajdowali się oni pod wpływem alkoholu.

Ponadto obwinieni M. C. i J. S. dodatkowo utrudniali przeprowadzenie interwencji awanturując się oraz odmawiając podania swoich danych osobowych. Zgodnie z treścią art. 65 § 2 kw sprawca popełnia wykroczenie, gdy na żądanie organu uprawnionego z mocy ustawy do legitymowania nie udziela informacji co do tożsamości własnej lub innej osoby, bądź co do swojego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia lub zamieszkania. Funkcjonariusze Policji są niewątpliwie uprawnieni do legitymowania obywateli, ponadto byli umundurowani, przedstawili powód interwencji zatem obwiniona M. C. oraz J. S. nie mieli powodów aby odmówić podania swoich danych osobowych niezbędnych do ustalenia ich tożsamości.

Sąd nie dopatrył się w stosunku do obwinionych, poza ich dotychczasową niekaralnością żadnych istotnych okoliczności łagodzących. Pokrzywdzeni zwracali im uwagę, iż takie głośne zachowanie jest dla nich uciążliwe i przeszkadza im. Ponadto podobne zdarzenia zgodnie z zeznaniami świadków miały już miejsce wcześniej.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary, Sąd uznał znaczną szkodliwość społeczną czynu obwinionych, lekceważenie obowiązujących norm prawnych w ciągu w nocy, zachowanie niezgodne z przyjętymi normami prawnymi i obowiązującymi z racji zamieszkiwania w określonej społeczności, zakłócanie spokoju i prawa do wypoczynku pokrzywdzonym K. J. (2) i K. K. (1).

Z uwagi na wskazane powyżej okoliczności w ocenie Sądu wymierzone obwinionym kary grzywny są w pełni dostosowane do społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów i stopnia zawinienia.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. Sąd zwolnił wszystkich obwinionych z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i opłaty uznając, iż nie będą w stanie ich uiścić.